

Kahir Mektubu

– ADEM EFİLOĞLU · 07 Mart 2022

Eğer ki hatrım yoksa, çalmam daha kapını,
Kırılan umutlarım, söyle ne sanıyorsun.
Ne ettim ki ben sana, yıktın gönül yapımı,
Söylesene anbean, ne ile yunuyorsun.
.....Dal kırıldı kalbimde, ruhuma aktı zehir.
.....Sensizliği anlattı, bulunduğum her şehir.

Acı konuşur dilin, zehirlenir insicam,
Hayaller yerle yeksan, alabora gerçekler.
Böylesi dert var iken, yiğitler de dolar gam,
O kızgın bakışında, soluyor tüm çiçekler.
.....Nasıl kelimeler ettin, yıktın kırdın kavurdun.
.....Dağıttın acımadan, diyar diyar savurdun.

Susarım için için, talihime susarım,
Yok sayarım her şeyi, geçmişini zehirleyip.
Yok saydığım ne varsa, tarihlere asarım,
Kapatırım üstünü, yaşımınla mühürleyip.
.....Anladım sevilenler, hep böyle kırılırmış.
.....Kimseye darılmadan, kendine darılırmış.

Sözlerin ölüm gibi, yutkundum ağlayarak,
Yüreği delip geçti, mızrak olan bakışın.
Sıkıştığım yumruğumla, bağrımı dağılayarak,
Tarihlere yazıldı, ol Âdem'i yıkışın.
.....Mendilimi sallardım, kayan yıldızlar işte.
.....Ayrılığın kahrından, yüreğim sızlar işte.

Âdem Efiloğlu